



ZÁPADOČESKÁ
UNIVERZITA
V PLZNI

Fakulta filozofická
Katedra antropologických a historických věd
Centrum blízkovýchodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek vedoucího práce

Práci předložil(a) student(ka): Linda Nováková

Název práce: Realizace panarabských myšlenek na Blízkém východě ve 20. století; Sjednocená arabská republika

Vedoucí práce: PhDr. Issam Ramadan

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce, jak uvádí autorka, je najít v historickém dění dvacátého století na Blízkém východě události, ve kterých se odrážely myšlenky panarabismu, dále pak popsat tato sjednocení či federaci a vysvětlit příčiny jejich vzniku a zániku. Cíl byl zcela naplněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce je středně náročná. Autorka dokázala nejen čerpat z dostupné literatury, ale měla sama originální přístup a vyhraněný názor na zkoumanou problematiku. Autorka též správně vytěžila teoretická východiska ze studované literatury a snažila se o objektivní přístup, a to bez ideologických, předem připravených hypotéz. Práce je bohatá na přílohy, vhodné mapy, i portréty aktérů moderního arabského světa.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citací a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.): Práce je logicky a přehledně členěna. Jazykový projev je velmi dobrý, citace a odkazy na literaturu jsou v normě. Kapitoly jsou členěny logicky, přílohy jsou kvalitní a pomůžou čtenáři zorientovat se v oblasti BV.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Autorka napsala výbornou práci, vezmeme-li v úvahu, že je to BP. Dokázala předložit originální myšlenky a opravit některé pojmy používané v literatuře některých orientalistů, např. arabský nacionalismus, který autorka nahrazuje pojmem arabské národní cítění, protože po druhé světové válce je termín nacionalismus považován v evropské politické literatuře za negativní výraz. Autorka také jasně ukazuje, jak se panarabismus rodil v boji proti kolonizátorům a za uskutečnění pokroku, po celých staletí zaostalosti a porážek jak za Osmanců, tak i za koloniálního západního systému. Dále, práce dosvědčuje hluboké znalosti problematiky o arabských státech. V práci je rovněž patrná autorčina snaha psát objektivně, až na drobnosti týkající se některých pojmů. Lze také vyzdvihnout, jak autorka dobře pracovala s literaturou.

Ve svém závěru autorka pronesla velmi originální myšlenky včetně předpokladů pro sjednocení Arabů. Názory autorky v tomto směru jdou zcela správným směrem, jen můžeme dodat, že velmi důležitým faktorem pro jednotu je i dobrá příprava k sjednocenému hospodářství, což je oblast mezi arabskými státy poněkud odlišná.

Zde mám pouze několik připomínek, které však nesnižují hodnotu práce.

Na str. 7 autorka uvádí, „že kolonizátoři usilovali o prosazení západního systému,“ šlo ale hlavně o ovládnutí bohatství těchto národů. Na str. 8 arabské pokusy o socialismus nesouvisely pouze s propagandou politického islámského hnutí, socialistické myšlenky byly rozšiřovány i stranou Bath, ale i Násirem samotným. Na str. 14 nezávislost není ideologie, je to právo každého národa být nezávislý na jakékoliv síle. Na str. 22 není přesné uvádět, že měl Násir ambice na celém BV, neboť tento termín obsahuje i nearabské státy, např. Turecko. Násir měl velké plány sjednotit arabský svět tak, jak uvádí autorka na začátku své práce. Na str. 26 je k odkazu 57, že Násir poštlval demokraticky smýšlející státy třeba dodat, že hlavně poštlval západní státy, které se k arabským státům nechovají příliš demokraticky. Na str. 29 není úplně přesné tvrzení, že nássirismus ustupoval po válce v roce 1967. Možná sám Násir těžko nesl porážku, proto hned rezignoval. Je nesprávné nazývat nássirismus ideologií, lépe je používat pojem hnutí. Na str. 38 Qasem v Iráku nebyl komunisticky orientován, spíše sympatizoval s komunisty. Také není správné tvrzení, že Sýrie byla nespokojena s jednotou, spíše to byla hlavně komunistická strana a obchodní buržoazie. Na str. 41 je třeba dodat, že západní země byly zcela proti jednotě, neustále vystupovaly proti ní a pomohly separatistům v roce 1961.

PhDr. Issam Ramadan (jeden z autorů)

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA výborně

Datum: 21.5.2012

Podpis:

PhDr. Issam Ramadan

